

"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)

Dosar nr. 13/J/2013

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI ÎN MATERIE DISCIPLINARĂ

HOTĂRÂRE NR. 16J

Şedinţă publică din 16 octombrie 2013

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare formulată de I. J. împotriva părâtei J. C., judecător în cadrul T., având ca obiect săvârșirea abaterilor disciplinare constând în manifestări care aduc atingere onoarei sau probității profesionale ori prestigiului justiției, săvârșite în exercitarea sau în afara exercitării atribuțiilor de serviciu și respectiv, atitudini nedemne în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu față de colegi, celălalt personal al instanței în care funcționează avocați, experți, martori, justițiabili sau reprezentanți ai altor instituții și.a., prevăzute de art. 99 lit. a) și c) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

La apelul nominal făcut în ședință publică, au răspuns I. J., prin reprezentant - inspector judiciar P. R., părâta judecător J. C., personal și asistată de J. A., cu procură autentificată sub nr. 1831 din 13 septembrie 2013 de către Biroul Notarial „Themis”, aflată la dosar și martorii P. C. și C. L..

Procedura de citare legal îndeplinită.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

S-a făcut referatul cauzei de către grefă, care învederează că la dosar este atașată nota telefonică întocmită astăzi, notă în cuprinsul căreia se arată că s-a luat legătura cu martorii B. C. P., citat pentru termenul de astăzi, care a comunicat că nu se poate prezenta deoarece nu se află în B. și doamna C. L., care a comunicat că se va prezenta.

Președintele secției aduce la cunoștința părâtei judecător J. C. că există o solicitare din partea reprezentanților presei de a asista la lucrările acestei ședințe de judecată.

Părâta judecător J. C., personal, arată că nu este de acord cu prezența presei în sala de ședință.

Secția, față de poziția procesuală a părâtei judecător și având în vedere disp. art.17 raportat la art.213 Cod procedură civilă, dispune ca ședința de judecată să se desfășoare fără prezența publicului.

Secția procedează la audierea părâtei judecător J. C. și a martorelor P.C. și C. L., declarațiile acestora fiind consemnate în scris, citite și semnate de către președintele Secției, părâtă, respectiv martore, grefă și atașate la dosarul cauzei.

Părâta judecător J. C., prin reprezentant, precizează că renunță la audierea martorului B. C. P..

I. J., prin reprezentant, arată că nu se opune acestei solicitări însă lasă la aprecierea Secției dacă apreciază că declarația martorului ar fi relevantă în cauză .

Având în vedere că martorul a fost propus de părâta judecător și față

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

de manifestarea de voință a acesteia, Secția ia act de renunțarea părâtei la administrarea probei testimoniale cu martorul B. C. P..

Nemaifiind cereri de formulat sau excepții de invocat, Secția constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fondul cauzei:

I. J. prin reprezentant, arată că în cauză se reține existența unui caz de indisciplină în cadrul activităților de serviciu în ceea ce o privește pe doamna judecător J. C.; situația este confirmată prin probele administrative, înscrișuri și prezentarea punctului de vedere al fiecărui martor audiat. Din toate acestea rezultă că doamna judecător s-a prezentat la serviciu având o atitudine nedemnă și incompatibilă cu funcția deținută, fiind sub influența unei stări emoționale anormale. Astfel, aşa cum reiese din coroborarea probelor administrative, la data de 22 aprilie 2013, doamna judecător C. J. s-a prezentat la serviciu, în jurul orei 8, programată fiind și participând în ședința de judecată, sub influența băuturilor alcoolice, având comportamentul, conduită și atitudinea unei persoane care a consumat băuturi alcoolice, arătând și manifestându-se ca atare. Așa cum reiese din conținutul transcrierii, pe fondul stării în care se afla, a avut un comportament în sala de judecată incompatibil cu funcția deținută, nepermisând asistenților judiciari de a se prezenta în sala de judecată, impunând jandarmului fără motiv părăsirea postului, având atitudini nedemne față de președinta secției, venită să asiste în sala de judecată, făcând, în ședință publică, cu ocazia deliberării, afirmații referitoare la persoane din conducerea instanței sub demnitatea unui judecător. În ceea ce privește aspectele colaterale, ședința de judecată trebuie să fie publică,

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

trebuie să li se acorde părților posibilitatea de a intra în sală. Arată că părâta nu se poate prevala de faptul că ședința are, sau nu, caracter privat. Ședința de judecată presupune o rămânere în pronunțare, însă, astfel cum reiese din probele administrative, toate cauzele rămase în pronunțare din acea ședință au fost amâname. Este relevant felul în care s-au purtat discuțiile, dialogul, judecătorul nu trebuie să inducă celorlalți participanți la ședința de judecată o stare de temere, de emoție. Declarațiile persoanelor care au descris situațiile, sunt diferite și sunt suficiente indicii pentru a concluziona că s-a depășit limita unui comportament normal față de doamna președintă a secției și față de persoanele cu care a intrat în contact doamna judecător J. C.. Astfel, doamna judecător este prima persoană care aduce în discuție în sala de judecată situația creată. De altfel, după ședința de judecată, în jurul orei 13.30 a efectuat un test pentru stabilirea alcoolemiei, aparatul înregistrând o alcoolemie de 0,65 la mie în aerul expirat, ceea ce înseamnă că doamna judecător și-a exercitat atribuțiile de serviciu și a condus practic ședința de judecată având, la un moment dat, o concentrație de alcool în organism și mai mare. Doamna judecător a declarat că a consumat o bere, în data de 21 aprilie 2013, undeva pe seară. Asupra acestui aspect, arată de asemenea, că nu are relevanță dacă persoana a consumat sau nu alcool, starea anormală privind manifestările doamnei judecător putând fi datorată și unor substanțe medicamentoase. Astfel, pentru toate aceste concluzii, avându-se în vedere probele administrative, înscrисuri, declarații ale martorilor, înregistrări audio, solicită admiterea acțiunii, considerând că sunt întrunite elementele constitutive ale abaterilor disciplinare prevăzute art. 99 lit. a) și c) din

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Pârâta judecător J. C., prin împuternicit J. A., arată că, față de materialul probator existent la dosar, cât și de declarațiile martorelor audiate la termenul de astăzi, nu se poate reține în sarcina pârâtei judecător manifestări excesive, acte de provocare care ar fi dus la jignirea participanților, nefiind relatate sau indicate exact către cine anume ar fi fost îndreptate astfel de situații. În ce privește aspectul cu privire la jandarmul care a părăsit sala de judecată, această situație nu a fost sesizată de nimeni ca fiind ceva neobișnuit. Mai mulți jandarmi au fost îndemnați a intra în sala de judecată, pentru a fi martori într-o eventuală cercetare disciplinară; obligațiile jandarmilor fiind de a ajuta în situația creată, și nu de a perturba ședința de judecată. Cu privire la aspectul privind refuzul asistenților judiciari de a intra în sală, arată că niciunul din martori nu a reținut că acest incident este unul culpabil judecătorului. Psihologic, ideea judecătorului, care a intrat singur în sala de ședință fără asistenții judiciari, a fost convingerea că aceștia o vor urma și nu o vor lăsa singură, ceea ce s-a și întâmplat. Referitor la afirmațiile judecătorului, care, intrând în sală, a declarat faptul că se spune despre sine că este în stare de ebrietate, arată că aceste afirmații au fost făcute pe fondul unei stări emoționale puternice, fiind nevoie să suspende ședința, fiind scoasă din sală de 4 ori. Totodată, cu ocazia deliberării sau în timpul luării dosarelor fără părți prezente, apreciază starea sa ca fiind de nervozitate accentuată, însă arată că nimeni nu a făcut referiri speciale la aceste aspecte. Mai arată, referitor la domnul C., care a

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

fost întrebat „Cine ești?”, că situație a fost creată datorită faptului că nu îl cunoștea, iar domnul C. a fost foarte nepoliticos. Relevant de reținut este și aspectul referitor la presupusele afirmații făcute de părâtă în dosarul doamnei J. M., „voi soluționa dosarul aşa cum ați făcut sesizările”, aceste afirmații nu au existat. Ceea ce a avut în vedere judecătorul, când a luat acest dosar spre judecare, au fost nenumăratele cereri din dosar care au fost depuse de către doamna J. M.; este relevant în cauză acest aspect pentru a se înțelege capacitatea potentului de a expune situația (percepția obiectivă). Afirmațiile domnului I. S. cu referire la discuția părâtei cu doamna D., arată de asemenea că este singurul martor care ar fi sesizat că i s-a adresat spunându-i „nu aveți ce căuta în sala de judecată, eu sunt președinte aici, ne vedem la CSM”, afirmație neadevărată. Totodată martorul mai declară că „a dat-o afară” pe doamna D., lucru total neadevărat, iar cu referire la dosarul „C. M.”, acest martor a declarat că părâta judecător a făcut afirmații cu privire la martorul din acest dosar spunându-i „nesimțit” sau alte cuvinte injurioase; aceste afirmații nu sunt adevărate, întrebarea fiind dacă martorul este obiectiv, deoarece nici domnul avocat B. C. P. și nici domnul judecător R. N. nu au auzit nimic. Solicită, față de toate aspectele arătate și pe baza probelor din dosar, respingerea acțiunii, ca neîntemeiată.

Părâta judecător J. C., personal, arată că afirmațiile pe care le-a făcut cu referire la președintele de secție și președintele tribunalului le-a făcut într-un cadru restrâns, fiind într-o stare de provocare maximă, practic a vorbit cu sine însăși. În ceea ce privește afirmațiile I. J. cu privire la faptul că

"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)

incidentul a devenit public, consideră că nu din vina sa a devenit public, doamna L. A. fiind cea care a făcut public acest incident.

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI ÎN MATERIE DISCIPLINARĂ

Deliberând asupra cauzei de față, reține următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru judecători în materie disciplinară sub nr. 13/J/2013, I. J. a solicitat ca, prin hotărârea ce o va pronunța, să dispună aplicarea uneia dintre sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, părâtei J. C. - judecător în cadrul T. cu privire la săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a) și c) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, constând în manifestările care aduc atingere onoarei sau probității profesionale ori prestigiului justiției săvârșite în exercitarea sau în afara exercitării atribuțiilor de seVICIU și, respectiv, în manifestarea unei atitudini nedemne în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu față de colegi.

În motivarea acțiunii se reține, în esență, că la data de 22 aprilie 2013, doamna judecător C. J. s-a prezentat la serviciu, în jurul orei 8, programată fiind și participând în ședința de judecată, sub influența băuturilor alcoolice, având comportamentul, conduită și atitudinea unei persoane care a consumat băuturi alcoolice, arătând și manifestându-se ca

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

atare. Se mai arată că, după ședința de judecată, în jurul orei 13.30 a efectuat un test pentru stabilirea alcoolemiei, aparatul înregistrând o alcoolemie de 0,65 la mie în aerul expirat, ceea ce înseamnă că doamna judecător și-a exercitat atribuțiile de serviciu și a condus practic ședința de judecată având, la un moment dat, o concentrație de alcool în organism și mai mare.

Pe fondul stării în care se afla doamna judecător și avut un comportament, conduită și atitudini, atât în sala de judecată cât și în afara ei, dar tot în exercitarea atribuțiilor de serviciu, incompatibile cu solemnitatea actului de justiție, nepermisând asistenților judiciari de a se prezenta în sala de judecată, impunând jandarmului fără motiv părăsirea postului, având atitudini nedemne față de președinta secției, venită să asiste în sala de judecată, creând în sală contextul unor discuții inutile, care au adus atingere prestigiului justiției, jignind participanții la procedurile judiciare; făcând, în ședință publică, cu ocazia deliberării, afirmații nedemne privind persoane din cadrul instanței, afectând onoarea și probitatea profesională și aducând atingere prestigiului justiției.

Se susține că aspectele sunt probate în primul rând prin înregistrarea audio a ședinței de judecată și a transcrierii acesteia, prin declarațiile persoanelor prezente în sala de judecată ori care au avut tangență în vreun mod cu comportamentul doamnei judecător și care au redat modul de percepere personal și expus de fiecare în cele de mai sus precum și cu buletinul alcooltest.

I. J. a mai arătat că apărările formulate de către doamna judecător nu

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

pot fi reținute, deoarece nu neagă existența faptelor, ci le circumstanțiază sau le minimizează consecințele.

În drept, I. J. își intemeiază prezenta acțiune disciplinară pe dispozițiile art. 98 – 101 din Legea nr. 303/2004 republicată și modificată și art. 44 – 46 din Legea nr. 317/2004, republicată și modificată.

În dovedirea acțiunii, I. J. a arătat că, pe parcursul cercetării disciplinare, a fost administrata proba cu înscrisuri și testimonială.

Părâta nu a depus întâmpinare însă a formulat apărări și a administrat probe în raport de aspectele reținute în cuprinsul acțiunilor disciplinare.

La termenul de judecată din 18.09.2013 părâta judecător J. C., prin reprezentant, a invocat pe cale de excepție nulitatea acțiunii disciplinare, apreciind că I. J. și-a depășit limitele sesizării. Cu privire la legalitatea verificării prealabile a cercetării disciplinare, a arătat că potrivit art.45 alin.2 din Legea nr.317/2004, în cazul în care I. J. este titulara acțiunii disciplinare, aceasta se poate sesiza din oficiu sau poate fi sesizată în scris și motivat de orice persoană interesată, în legătură cu abaterile disciplinare săvârșite de judecători și procurori, deci, I. J. nu poate fi sesizată verbal, ci doar în scris. Această concluzie este reglementată și de Hotărârea CSM nr.1027/2012. Astfel, I. J. trebuia să ignore sesizările verbale pretins a fi depuse de către personalul unității de jandarmerie și sesizarea verbală depusă de dl. avocat H. A. C.. Cu privire la cele trei sesizări scrise, arată că doamna vicepreședinte R. L. nu a sesizat I. J., ci doar a prezentat o notă informativă președintelui T., doamna L. A., fără a solicita angajarea vreunei forme de răspundere, lăsând la latitudinea acesteia oportunitatea sesizării I. J..

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Președintele T., nu a sesizat însă I. J., ci a precizat expres că doar efectuează operațiunea de înaintare a pretinselor sesizări primite de la I. S., J. M. și sesizarea verbală a avocatului H.. În concluzie, a apreciat că I. J. nu a fost sesizată legal, astfel încât invoca nulitatea cercetării și respectiv a acțiunii disciplinare.

În subsidiar, părâta a arătat că în situația în care se apreciază că sesizările scrise, depuse de petenta J. M. și I. S. îndeplinesc condițiile legale, invoca nulitatea parțială a rezoluției din 26.07.2013, în ceea ce privește verificarea prealabilă, cercetarea disciplinară și sesizarea Consiliului Superior al Magistraturii pentru faptele care exced celor două sesizări scrise.

Cu privire la apărările formulate în scris și intitulate “întâmpinare” părâta a arătat că le califică ca și “concluzii scrise”.

Secția, deliberând asupra exceptiei de nulitate a acțiunii disciplinare a constatat că, în adresa nr.1/10448/1154/24.04.2013 a T. se menționează expres faptul că președintele acestei instanțe sesizează Consiliul Superior al Magistraturii cu privire la unele evenimente ce au avut loc la data de 22.04.2013, evenimente ce au fost aduse la cunoștința conducerii atât de către petenta M. J. cât și de vicepreședintele T. care la rândul său a fost sesizat de alte persoane. În sesizarea astfel transmisă către Consiliul Superior al Magistraturii sunt descrise faptele de a căror săvârșire a fost încunoștiințat președintele T. precum și modalitățile prin care acesta a luat la cunoștință despre respectivele evenimente. De asemenea, se reține că sesizarea primită de Consiliul Superior al Magistraturii a fost înaintată I. J. spre competență soluționare, situație în conformitate cu dispozițiile legale în materie.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Astfel, potrivit art.10 alin 1 din Hotărârea nr.1027/15 noiembrie 2012 a Consiliului Superior al Magistraturii, I. J. se poate sesiza din oficiu sau poate fi sesizată de ministrul justiției, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, Consiliul Superior al Magistraturii, precum și de către orice persoană interesată în legătură cu abaterile disciplinare săvârșite de judecători și procurori.

De asemenea, potrivit art. 45 alin. 2 din Legea nr.317/2004, în cazul în care I. J. este titulară a acțiunii disciplinare, aceasta se poate sesiza din oficiu sau poate fi sesizată în scris și motivat de orice persoană interesată, inclusiv de Consiliul Superior al Magistraturii, în legătură cu abaterile disciplinare săvârșite de procurori.

Prin urmare, având în vedere conținutul adresei nr.1/10448/1154/24.04.2013 a T. din care rezultă că președintele acestei instanțe a sesizat Consiliul Superior al Magistraturii în legătură cu săvârșirea unor eventuale abateri disciplinare, acestea fiind descrise în conținutul sesizării și făcând ulterior obiectul cercetării disciplinare, secția a apreciat ca fiind neîntemeiată excepția nulității cercetării disciplinare, respectiv a acțiunii disciplinare, motiv pentru care a respins-o ca neîntemeiată.

La termenul de judecată din data de 16 octombrie 2013 Secția a procedat la audierea doamnei judecător J. C., declarația acesteia fiind consemnată în scris și atașată la dosarul cauzei.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

În declarația dată în fața Secției părâta judecător J. C. a arătat că, în data de 22 aprilie, a condus completul 1 al S. a ...-a din cadrul T. , fiind nevoie să suspende ședința la cererea conducerii tribunalului, respectiv a vicepreședintei L. R. și a doamnei judecător M. A., aceasta din urmă concluzionând că este în stare de ebrietate. După această discuție, asistentele judiciare i-au comunicat că nu vor intra în sală încrucât și s-a interzis acest lucru . A arătat că în sala de ședință, în lipsa asistenților judiciari, a purtat mai multe discuții cu părțile, în esență, aducându-le la cunoștință discuțiile purtate cu conducerea referitoare la imposibilitatea ei de a conduce în continuare ședința de judecată. Mai susține părâta că la momentul la care a intrat în sala de ședință președinta de secție D. D., constatănd că persoanele din sală nu mai erau atente la măsurile dispuse, a întrebat-o dacă este în control. Președinta de secție a răspuns ceva stând pe scaun, apoi a ridicat-o în picioare, amintindu-i că astfel se adresează președintelui completului de judecată. Susține că în acel moment președinta de secție a ieșit din sală, fără să îi sugereze acest lucru. Arată că inițial a acceptat să facă testul alcoolscop la insistențele președintelui tribunalului însă ulterior, a refuzat să facă testul observând o serie de nereguli. Susține că nu există niciun act înaintat poliției pentru a face această probă și care să fi fost eliberat înainte de testare, adresa fiind emisă ulterior, neexistând nicio dovadă de expediere și nici răspunsul poliției. Mai arată că, în procedura de testare, după ce polițistul i-a arătat că aparatul este sigilat acesta a plecat o perioadă lungă de timp; după ce a revenit polițistul nu i-a mai arătat aparatul pentru a fi verificată integritatea acestuia. Polițistul i-a explicat cum să procedeze, însă la momentul testării

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garanțul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

nu a sesizat dacă aparatul indica sau nu cifrele zero. Susține că nici nu a semnat vreun act care să dovedească acest lucru. Susține că, deși nu consumase băuturi alcoolice, testul a indicat o alcoolemie de 0,65 %. După testare, părțea a reluat deliberările în dosarele soluționate și a făcut câteva afirmații pe care le regretă cu privire la președinta tribunalului și președinta de secție, afirmații pe care le-a făcut de față de ea însăși, deși erau de față și asistentele judiciare, pe care le-a considerat ca fiindu-i colegi. De asemenea, mai susține că anterior și-a exprimat opinii critice la adresa conducerii instanței inclusiv cu referire la activitatea administrativă.

În cauza au fost administrate probele cu încrisuri și testimonială cu martorii D. D. M., L. M., I. L., N. R. A., T. E. M., T. I., P. C., B. C. P., C. L. și C. A. P..

Analizând materialul probator administrat în cauză, Secția pentru judecători în materie disciplinară reține următoarea situație de fapt:

La data de 24 aprilie 2013 a fost înregistrată, sub nr. 1/10448/1154/24 aprilie 2013, la Consiliul Superior al Magistraturii, sesizarea nr. 1/2534/23 aprilie 2013 (p.2-3 din dosarul de cercetare disciplinară), formulată de către președintele T., doamna judecător L. M. A., cu privire la comportamentul și conduită profesională a doamnei judecător C. J., de la S. a-a a T..

Prin sesizarea Președintelui T. este menționat că la nivelul T. au fost formulate anumite sesizări (plângeri) prin care erau expuse suspiciuni privind o posibilă stare de ebrietate a doamnei judecător C. J., stare care

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

transformase întreaga procedură dintr-o sală de judecată într-un spectacol inadecvat solemnității unei ședințe de judecată.

Se arată că au fost aduse la cunoștința doamnei judecător sesizările scrise și verbale, doamna judecător C. J. arătând că este exclusă o stare de ebrietate, că a consumat în cursul serii anterioare o bere și a luat o doză de Fervex, arătând totodată că este dispusă să efectueze o testare de specialitate pentru a dovedi tuturor că nu a consumat alcool și că reclamațiile sunt abuzive.

Ulterior - se arată în sesizare - s-a procedat la efectuarea unei testări alcooltest Dräger, cu fiola desigilată în prezența a 4 martori, iar rezultatul a indicat un procent de 0,65mg/l alcool în aerul expirat, precizându-se că testarea s-a realizat la ora 13.33, iar ședința de judecată a început la 8.30.

În conformitate cu art. 15 din Hotărârea nr. 1027/2012 a Consiliului Superior al Magistraturii pentru aprobarea Regulamentului privind normele pentru efectuarea lucrărilor de inspecție de către I. J., la *3 iunie 2013*, au fost finalizate verificările prealabile, fiind întocmit un proces-verbal, atașat la dosar.

Prin *Rezoluția din 3 iunie 2013* s-a dispus efectuarea cercetării disciplinare prealabile față de doamna judecător C. J., existând indicii privind săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a și c din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor.

La data de *2 iulie 2013*, s-a întocmit procesul-verbal de finalizare a cercetării disciplinare .

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Referitor la situația de fapt, Secția reține că, potrivit planificărilor ședințelor de judecată, la data de 22 aprilie 2013 la Secția a ... -a a T., era programat completul de judecată denumit C1, constituit din doamna judecător J. C., președinte al completului, doamnele asistenți judiciari T. și M. L. și din grefier de ședință doamna L. I..

Așa cum reiese din conținutul încheierilor de ședință și din condicile de ședință , pe rolul completului au fost programate peste 65 de dosare.

Şedința de judecată a avut loc la sediul T., la sala de judecată a Completului nr. 1 de judecată al Secției a ...-a a T..

Din referatul grefierei de ședință se reține că la ora 8.40 a intrat completul de judecată în sală. Referitor la starea doamnei judecător J., grefiera de ședință I. L. a arătat în declarația dată în cursul cercetării disciplinare că aceasta „părea obosită, neglijentă în ceea ce privește aspectul fizic, și incoerentă în exprimare”.

În jurul orei 9.30, unul dintre vicepreședinții tribunalului, doamna judecător L. M. R., a fost sesizată de către doamna grefier M. V. – secretar la Cabinetul Președintelui T., că, există o sesizare a domnului avocat H. C. A., care a semnalat faptul că ședința de judecată a Completului 1 de la Secția a ...-a a T., condus de către doamna judecător J. C. nu se desfășoară cu solemnitatea cerută de lege, întrucât, în opinia sa și a clientului său, prezent în sală, doamna judecător se află sub influența băuturilor alcoolice.

Ca urmare, doamna vicepreședinte L. R. a rugat-o pe doamna grefieră M. V. să ia legătura cu grefierul-șef de la Secția a ...-a- P. C. și cu

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garanțul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

președintele secției, pentru a se deplasa în sala de ședință în vederea efectuării verificărilor aspectelor semnalate.

Întrucât doamna președinte de secție, doamna judecător D. D., nu era în instanță, doamna judecător A. M., persoana care îndeplinește în lipsa președintelui de secție atribuțiile acestuia, s-a deplasat în sala de ședință unde a constatat că doamna judecător J. C. era „într-o stare euforică”, iar ședința nu se desfășura cu solemnitatea cerută de lege (aspect ce rezultă din declarația doamnei judecător A. M. dată în cursul cercetării disciplinare).

Doamna L. R., vicepreședinte al T., a fost informată cu privire la acest aspect și a rugat-o pe doamna judecător A. M. să ia legătura cu doamna judecător J. să suspende ședința de judecată pentru lămurirea situației.

În jurul orei 10, doamna judecător A. M., însotită de către doamna judecător J. C. au venit în cabinetul vicepreședintelui. La discuțiile purtate a participat și domnul vicepreședinte C. E.. Pe parcursul dialogului avut, doamna vicepreședinte R. a întrebat-o pe doamna judecător J. C. dacă apreciază că este în măsură să conduce ședința de judecată, întrucât există sesizări din partea avocaților referitoare la modul necorespunzător în care se desfășoară ședința de judecată.

Doamna judecător C. J. a afirmat că poate conduce ședința de judecată și a părăsit biroul vicepreședintelui, mergând spre sala de ședință. La acel moment, asistenții judiciari au refuzat să o însotească pe părâtă în sala de ședință.

Acste discuții avute cu conducerea instanței sunt confirmate de părâta judecător în declarația dată în fața Secției.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Între timp, doamna vicepreședintă a luat legătura cu domnul judecător R. N., membru în Comisia de evaluare a activității judecătorilor și l-a rugat să participe în această calitate la ședința de judecată pentru a observa conduită doamnei judecător J. C. pe parcursul desfășurării acesteia (aspect confirmat de domnul judecător R. N., audiat ca martor în cauză).

În acest interval de timp a venit și doamna judecător D. D. , președinta Secției a ...-a, care a participat de asemenea la o parte din ședința de judecată, având un schimb de replici în sală cu părâta judecător referitor la calitatea în care participă la ședința de judecată.

După ridicarea ședinței, doamna judecător J. și-a dat consumământul să fie testată cu etilotestul. În acest sens, la solicitarea conducerii T. s-a prezentat la sediul instituției un echipaj al B. P. R., direcționat de șeful P. C.. În urma testării cu aparatul seria ARZ E 0438, rezultatul a evidențiat o alcoolemie de 0.65 la mie.

În ziua respectivă, aşa cum reiese din documentele instanței - dar chiar și din declarația doamnei judecător C. J.- în toate cauzele rămase în pronunțare, a fost amânată pronunțarea.

Din transcrierea înregistrării audio a ședinței de judecată reiese că în sala de ședință au avut loc dialoguri, discuții între președintele completului de judecată-părâta judecător J. C. și ceilalți participanți la activitatea de judecată și anume părți, avocați, discuții referitoare chiar la situația existentă la acel moment.

Din declarațiile martorilor C. A. P. și Ț. I., audiați în cauză (filele 180-184) se reține că în data de 22 aprilie 2013 ședința de judecată a

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garanțul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

completului condus de părâta judecător J. C. s-a desfășurat cu nerespectarea solemnității cerute de lege în condițiile în care președintele completului de judecată se afla într-o stare emoțională puternică, oscilând între o „stare de bine mai pronunțată” și o stare de tristețe, de supărare. Astfel, martorul T. I. a declarat că în data de 22 aprilie 2013 starea părâtei judecător J. C. a fost diferită, nefirească, ușor euforică față de alte ședințe de judecată fără ca această atitudine să afecteze comportamentul profesional al magistratului. Martora C. A. P. a declarat că ședința de judecată s-a desfășurat sub „tensiune” tocmai datorită stării de „emoție” în care se afla președintele completului de judecată.

De asemenea, martorul T. I. a relatat că, după suspendarea ședinței pentru 30 minute, președintele completului de judecată a intrat în sala de ședință fără asistenții judiciari și a avut un dialog cu persoanele prezente în sală, discuție care a vizat tocmai lipsa acestora. În acest context, părâta judecător a afirmat că există sesizări cu privire la o eventuală stare de ebrietate în care s-ar afla și măsurile pe care urmează să le ia sunt neprocedurale. Acest martor a perceput că doamna judecător avea „o atitudine puțin exagerată, diferită de alte dăți”. Ca urmare a acestor discuții mai mulți participanți din sala de ședință s-au manifestat în sensul susținerii părâtei judecător.

Martora P. C. (declarație fila 232-233) a declarat că, după reluarea ședinței de judecată, părâta judecător avea o stare emoțională deosebită și le-a relataț despre un incident vizând o sesizare formulată cu privire la o presupusă stare de ebrietate a doamnei judecător. De asemenea, martora a

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garanțul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

sesizat discuții între asistenții judiciari și președintele completului de judecată în condițiile în care părâta judecător nu le-a permis inițial acestora accesul în sala de ședință.

Martora D. D. M. (declarație fila 185-189) a relatat faptul că în data de 22 aprilie 2013, în jurul orelor 9 fără 10 minute, a fost informată de către vicepreședinta T., doamna judecător L. R., cu privire la o anumită situație nefirească din sala de judecată unde prezida completul de judecată doamna judecător J. C.. Ulterior, doamna judecător M. A. a informat-o că într-adevăr în sala de ședință era rumoare iar doamna judecător J. C. era într-o stare nefirească. De asemenea, aceasta i-a mai comunicat faptul că, după ce a suspendat ședința de judecată, doamna judecător J. C. a avut o discuție tensionată cu aceasta și s-a reîntors în sala de ședință, refuzând să îi primească pe asistenții judiciari. Martora a mai declarat că a fost în sala de ședință însă părâta a sesizat prezența ei și i-a solicitat să îi precizeze temeiul de drept pentru care se afla în sală, după care a ridicat-o în picioare și, pentru a nu mai prelungi situația creată, martora a părăsit sala de judecată. Martora mai declară că a sesizat o stare de supărare și o ținută neglijentă a părâtei în sensul că avea "părul vâlvoi și era roșie la față, vorbea mai lent și mai apăsat".

Din declarațiile martorilor L. M. și T. E. M. (filele 199-207), care au făcut parte, în calitate de asistenți judiciari, din completul de judecată condus de părâta judecător J. C., se reține că în data de 22 aprilie 2013 părâta a avut un comportament diferit, neliniștit, nefiresc în comparație cu alte ședințe de judecată. Astfel, martorii au declarat că părâta judecător se exprima mai

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garanțul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

greoi, dificil iar după ce ședința de judecată a fost suspendată pentru 30 de minute, părâta s-a adresat persoanelor prezente în sala de ședință aducându-le la cunoștință faptul că sunt înregistrate sesizări prin care se afirma că judecătorul este în stare de ebrietate și nu poate conduce ședința de judecată. De asemenea, martorele au relatat faptul că, după această suspendare, părâta judecător a refuzat să le permită accesul în sala de ședință, însă, după ce au insistat și au fost susținute și de o doamnă avocat, părâta le-a primit în sală. Martora T. E. a declarat că, la momentul la care a intrat în sala de ședință doamna președinte de secție D. D., părâta i-a solicitat să îi spună motivul și temeiul de drept pentru care este acolo și i-a solicitat să se ridice în picioare.

Din declarația martorului N. R. A. (filele 208-211) se reține că acesta, în calitate de membru în comisie de evaluare, la solicitarea vicepreședintei T., a asistat pentru o perioadă de 30-40 minute la ședința de judecată condusă de părâta J. C. în data de 22 aprilie 2013. Acest martor a relatat că ședința de judecată s-a desfășurat cu respectarea normelor procedurale, nesesizând nicio neregulă în legătură cu comportamentul părâtei până la momentul la care în sala de ședință a intrat doamna președintă de secție D.. La acel moment părâta i-a cerut președintelui de secție să precizeze motivul pentru care este în sală iar aceasta i-a răspuns că se află în exercitarea atribuțiilor de control. Martorul mai arată că doamna judecător a avut o conduită emotiv pronunțată însă avea coerență în discurs. Martorul a mai precizat că, în opinia lui, discuțiile dintre părâta și președinta de secție nu trebuiau să aibă loc în sala de ședință.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Martora I. L. (filele 212-211), grefier de ședință, a declarat că în data de 22 aprilie 2013 pârâta judecător a avut un comportament nefiresc, vorbea greoi, iar în momentul în care în sala de ședință a intrat președinta de secție a manifestat față de aceasta impolitețe.

Referitor la susținerea I. J. privind o eventuală stare de ebrietate a pârâtei, Secția reține următoarele:

Starea de ebrietate se definește ca fiind starea de tulburare psihofiziologică produsă sub influența concentrației alcoolice asupra însușirilor psihofizice ale persoanei și rezultă din tulburările psihosenzoriale, caracterizate prin dezorientare, confuzie, alterarea judecății, a memoriei, cât și tulburările neuromusculare constând în tulburări de echilibru și coordonare.

Spre deosebire de concentrația alcoolică care nu poate fi stabilită decât prin mijloace tehnice (analize de laborator), diagnosticul clinic al stării de ebrietate se bazează pe modul de comportare, atitudine, orientare în timp și spațiu, memorie, facultatea de a descrie, de a calcula, pe mers, siguranța gesturilor mâinii, etc.

Potrivit art.88 alin.3 și 4 din OUG nr.195/2002 stabilirea prezenței alcoolului în aerul expirat se face de către poliția rutieră, cu ajutorul unor mijloace tehnice certificate. Stabilirea concentrației de alcool în aerul expirat se face cu ajutorul unui mijloc tehnic omologat și verificat metrologic.

Potrivit art.20 pct.20 din OUG nr. 195/2002 prin mijloc tehnic omologat și verificat metrologic se înțelege dispozitivul care stabilește concentrația de alcool în aerul expirat ori destinat măsurării vitezei.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Prin urmare, pentru a fi respectate normele legale trebuie să existe un buletin de calibrare cu nr. și dată certă iar în cuprinsul acestuia trebuie să fie menționată și seria aparatului utilizat.

În speță, pârâta a fost testată alcoolscopic cu aparatul Drager seria nr. ARZE 0438, rezultând o valoare de 0,65mg/l alcool pur în aerul expirat, aspect ce rezultă din buletinul de verificare atașat la fila 7 din dosarul de cercetare disciplinară.

Cu toate acestea, la dosarul disciplinar nu există nicio dovadă că aparatul Drager seria nr. ARZE 0438 era apt din punct de vedere metrologic de a stabili alcoolemia, neexistând un buletin de verificare metrologică emis în condiții legale.

De asemenea, nu există dovadă că adresa nr.1/2534/C emisă de T. a fost expediată către D. G. P. M. B..

În concluzie, nu se poate reține că la data 22 aprilie 2013 pârâta judecător J. C. și-ar fi exercitat atribuțiile de serviciu fiind în stare de ebrietate, declarațiile martorilor D. D. și I. L., care au susținut că atitudinea pârâtei era determinată de consumul de alcool, necoroborându-se cu celelalte probe administrate în cauză.

Situația de fapt reținută rezultă atât din declarațiile martorilor audiați cât și din conținutul transcrierii înregistrării audio a ședinței de judecată din 22 aprilie 2013 aflată la filele 54-63 din dosarul de cercetare disciplinară.

Chiar pârâta judecător J. C. a confirmat că la data de 22 aprilie 2013 a avut o serie de discuții cu persoane din conducerea instanței pe fondul unor sesizări cu privire la starea sa, discuții pe care le-a adus la cunoștință

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

participanților la ședința de judecată. De asemenea, pârâta a recunoscut că, după suspendare ședinței de judecată pentru 30 minute, nu a permis accesul asistențor judiciari în sală, nemulțumită fiind că aceștia refuzaseră inițial să o însoțească în sală.

Prin urmare, față de întreg probatoriu administrat în cauză, Secția reține că, la data de 22 aprilie 2013 pârâta judecător J. C. a manifestat un comportament incompatibil cu demnitatea profesiei și solemnitatea actului de justiție, constând în aceea că : nu a permis asistenților judiciari să intre în sala de judecată, această situație fiind de natură a crea rumoare și discuții printre justițiabili care au intervenit pentru a detensiona situația; s-a angajat într-un dialog nepotrivit cu președinta secției, creând în sală de judecată prilejul unor discuții inutile; a inițiat și susținut un dialog cu persoanele prezente în sala de ședință, avocați și justițiabili, aducându-le la cunoștință nemulțumirile personale față de o anumită sesizare vizând starea sa și capacitatea de a conduce ședința de judecată.

Potrivit art.99 lit.a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările aduse prin Legea nr. 24/2012, constituie abatere disciplinară “manifestările care aduc atingere onoarei sau probității profesionale ori prestigiului justiției, săvârșite în exercitarea sau în afara exercitării atribuțiilor de seviciu”.

Potrivit art.104 din Legea nr.161/2003 “ magistraților le este interzisă orice manifestare contrară demnității funcției pe care o ocupă ori de natură să afecteze imparțialitatea sau prestigiul acesteia”.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garanțul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Potrivit art.4 alin.1 din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, judecătorii sunt obligați ca, prin întreaga lor activitate, să asigure supremăția legii, să respecte drepturile și libertățile persoanelor, precum și egalitatea lor în fața legii și să asigure un tratament juridic nediscriminatoriu tuturor participanților la procedurile judiciare, indiferent de calitatea acestora, să respecte Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor.

Sub aspectul laturii obiective, această abatere disciplinară presupune încălcarea standardelor de conduită impuse magistraților de dispozițiile art. 90 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, coroborat cu dispozițiile art. 17 și 18 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor și cu cele ale art. 104 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției.

Astfel, art. 90 din Legea 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor prevede că aceștia „sunt datori să se abțină de la orice acte sau fapte de natură să compromită demnitatea lor în profesie și în societate”. În același articol se arată că relațiile magistraților la locul de muncă și în societate se bazează pe respect și bună credință.

Codul deontologic reia aceste obligații impuse magistraților și le transpune în norme de etică profesională.

Codul de conduită judiciară, intitulat și Prințipii de la Bangalore, stabilește printre standardele de conduită, aplicabile și sistemului nostru judiciar, atât pentru judecători, cât și pentru procurori, prevederi referitoare

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

la imparțialitate și etichetă care impun magistratului obligația de a adopta un comportament, atât în cadrul exercitării funcției, cât și în afara acesteia, de așa natură încât să mențină încrederea publicului, a juriștilor și a justițiabililor în corectitudinea și imparțialitatea magistratului și de a-și exercita drepturile și libertățile cetățenești în conformitate cu demnitatea funcției judiciare.

Consiliul Consultativ al Judecătorilor Europeni din noiembrie 2002 a apreciat că pentru susținerea independenței juridice atât la nivel instituțional cât și la individual, fiecare magistrat trebuie să se comporte cu integritate atât în exercițiul funcțiunii, dar și în viața particulară.

Deși, ca orice persoană, magistratul are dreptul la protecția vieții private, acesta trebuie să acționeze cu prudență, pentru ca manifestările sale să nu conducă la subminarea demnității funcției sale și a capacitatii sale de a exerce.

Obligația de integritate este prevăzută și în pct.1.2 din Principiile de bază ale independenței justiției (Principiile O.N.U.), art. 3 din Statutul Universal al Judecătorilor, Principiul V pct. 2 din Recomandarea R (94) 12 a Consiliului European.

La nivel intern, în reglementările actuale, integritatea magistratului este privită ca îndatorire fundamentală a profesiei, rezultând din coroborarea textelor legale atât la nivel constituțional, cât și prin lege, regulament și cod deontologic.

Integritatea presupune ca magistratul să se asigure că are, în ochii unui observator rezonabil, o conduită ireproșabilă, iar manifestările și acțiunile

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

sale reafirmă încrederea oamenilor în integritatea sistemului judiciar, inclusiv a magistraților.

Etica reprezintă o valoare ce impune magistratului bunele maniere și aparența respectării acestora, în îndeplinirea tuturor activităților pe care le desfășoară.

Secția apreciază că, pentru a constata existența laturii obiective a acestei abateri disciplinare, trebuie să se poată reține că părâta judecător, în exercitarea funcției sau în afara exercitării acesteia, a încălcăt standardele de conduită universal acceptate de comunitatea în care trăiește, s-a implicat în activități care prejudiciază reputația instanțelor judecătorești sau a sistemului judiciar în ansamblul său, ori prin conduita sa a adus atingere valorilor sociale și morale unanim acceptate.

Din interpretarea logică și teleologică a tuturor textelor normative enunțate anterior, raportat la speța de față, rezultă că modelarea statutului disciplinar al magistraților, integrat statutului profesional al acestora implică și extinderea obligației de a avea o comportare corectă, demnă și rezervată, de natură a menține neșirbit prestigiul justiției.

În raport de cele arătate, Secția reține că, prin manifestările din data de 22 aprilie 2013, făcute în spațiul public, respectiv în sala de ședință, părâta judecător a încălcăt interdicția prevăzuta de art. 104 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției.

Totodată, părâta judecător a încălcăt dispozițiile art. 17 și 18 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor.

"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)

Atitudinea și comportamentul părâtei judecător manifestat la data de 22 aprilie 2013 au avut un potențial de afectare a prestigiului funcției de magistrat și al justiției, ca valoare socială ocrotită de lege, în condițiile în care obligația de rezervă a magistraților presupune, prin însăși natura sa, moderație și reținere în ceea ce privește prezentarea propriilor opinii de către magistrat.

Afirmațiile și susținerile făcute în sala de ședință de părâta judecător J. C. precum și modalitatea concretă în care au fost prezentate evenimentele în derulare la acel moment, *constituie atât o manifestare contrară demnității funcției cât și o manifestare de natură a aduce atingere prestigiului justiției*.

În acest context, aceste manifestări sunt de natură a crea în ochii unui observator rezonabil îndoieri cu privire la probitatea morală și profesională a întregului corp profesional.

Comportamentul părâtei judecător nu este justificat de situația tensionată creată la data de 22 aprilie 2013 în contextul unor discuții neprincipiale avute cu conducerea secției și a instanței T., în condițiile în care, calitatea de magistrat a părâtei îi impunea acesteia obligația de a respecta interdicțiile impuse de statutul funcției.

Forma de vinovătie ce caracterizează abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, este cea a intenției, magistratul realizând că încalcă principiile ce guvernează activitatea lor, prevăzând rezultatul faptei sale, respectiv afectarea încrederii în actul de justiție, urmărind sau acceptând eventualitatea producerii lui.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Sub aspectul laturii subiective, Secția reține că, vinovăția părâtei judecător în săvârșirea faptei, sub forma intenției indirecte, este dovedită și rezultă din modul în care acesta a înțeles să se manifeste și să expună, în mod public, situația creată în legătură cu discuțiile generate la nivelul conducerii secției și a instanței unde funcționează de o serie de sesizări privind comportamentul profesional al părâtei. Toate acestea conduc fără echivoc la concluzia că atitudinea psihică a părâtei față de acțiunile sale a fost aceea de prevedere a rezultatelor faptelor sale pe care, chiar dacă nu le-a urmărit, a acceptat producerea lor.

Vinovăția magistratului în cadrul acestei abateri disciplinare se raportează atât la standardele de conduită impuse de profesie, cât și la cerințele societății concretizate în respectarea unor valori morale unanim acceptate.

Urmarea produsă prin săvârșirea acestei abateri disciplinare constă în deteriorarea încrederii și a respectului opiniei publice față de funcția de magistrat, cu consecința afectării imaginii justiției, ca sistem și serviciu în apărarea ordinii de drept.

Pentru aceste considerente, Secția reține în sarcina părâtei judecător săvârșirea abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, modificată prin Legea nr.36/2011.

**Referitor la abaterea disciplinară prevăzută de art.99 lit. c din Legea nr.303/2004, în forma ulterioară modificărilor aduse prin Legea nr.24/2012,
Secția reține următoarele:**

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Potrivit dispozițiilor art.99 lit. c) din Legea nr.303/2004, modificată prin Legea nr.24/2012 constituie abatere disciplinară „atitudinile nedemne în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu față de colegi, celălalt personal al instanței ..., inspectori judiciari, avocați, experți, martori, justițiabili ori reprezentanții altor instituții”.

Astfel, pentru existența abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit. c) din Legea nr.303/2004, modificată prin Legea nr.24/2012, este necesar ca, sub aspectul laturii obiective, judecătorul să fi avut o atitudine nedemnă față de unul dintre subiecții pasivi expres enumerați de textul de lege, iar atitudinea respectivă să fie manifestată în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu.

Sub aspectul laturii subiective, pentru existența abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit. c) din Legea nr.303/2004 modificată prin Legea nr.24/2012 este necesar ca atitudinile astfel caracterizate să fie asumate de judecător în mod conștient și voit sau acceptat.

Secția apreciază că se circumscriu noțiunii de „atitudine nedemnă” acele manifestări comportamentale contrare standardelor de conduită stabilite prin legi și regulamente în sarcina magistraților .

Astfel, potrivit dispozițiilor art.90 alin.2 din Legea nr.303/2004 republicată și modificată, „relațiile judecătorilor și procurorilor la locul de muncă și în societate se bazează pe respect și bună-credință”, iar potrivit art.18 alin.1 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor „relațiile judecătorilor și procurorilor în cadrul colectivelor din care fac parte trebuie să fie bazate pe respect și bună-credință, indiferent de vechimea în profesie și de funcția acestora”.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Art.18 alin.2 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor prevede și că „judecătorii și procurorii nu își pot exprima părerea cu privire la probitatea profesională și morală a colegilor lor”.

O conduită nedemnă este contrară și dispozițiilor art. 17 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, potrivit cărora judecătorii sunt datori să se abțină de la orice acte sau fapte de natură să compromită demnitatea lor în profesie și societate.

Mai mult, art.5 alin.2 lit. b din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești instituie în sarcina judecătorilor obligația de a respecta normele codului deontologic, iar art.5 alin.2 lit. d din același regulament prevede că judecătorii au îndatorirea de a avea „un comportament decent și civilizat în relațiile de serviciu”.

În speță, faptele reținute de I. J. în sarcina părâtei judecător nu sunt confirmate de probele administrative în cauză. Astfel, nu se poate reține că afirmațiile părâtei judecător J. C. cu referire la persoana președintelui de secție, afirmații făcute de părâtă nu direct ci într-un cadru restrâns, doar în prezența asistenților judiciari și a grefierei de ședință, se circumscru sferei manifestărilor nedemne față de colegi. De asemenea, dialogul purtat cu președinta de secție în sala de ședință nu poate fi caracterizat ca o atitudine nedemnă față de un coleg. Referitor la discuțiile purtate la data de 22 aprilie 2013 cu persoane din conducerea instanței, Secția reține că probele administrative nu au confirmat existența unui comportament neadecvat al părâtei în raporturile de serviciu.

În aceste condiții, raportat la dispozițiile legale și regulamentare anterior enunțate, Secția pentru judecători apreciază că părâta judecător J. C., prin

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

comportamentul manifestat în data de 22 aprilie 2012, nu a avut o atitudine ce poate fi caracterizată ca nedemnă față de colegi în condițiile în care părâta nu a făcut afirmații nepotrivite, neadecvate în mod direct față de anumiți colegi. Comentariile invocate de către I. J. au fost făcute de către părâtă doar în prezența asistenților judiciari și a grefierei de ședință, astfel cum rezultă din declarațiile acestora care se coroborează cu transcrierea înregistrării audio a ședinței de judecată din data de 22 aprilie 2013. Chiar părâta a recunoscut că aceste afirmații au fost făcute pe fondul unei stări de tensiune acumulate ca urmare a discuțiilor din acea zi.

Mai mult decât atât, din probele administrative nu a rezultat că relațiile de muncă în cadrul instanței ar fi fost afectate, ulterior datei de 22 aprilie 2013 nemaierexistând situații similare. Totodată, comportamentul părâtei judecător nu a avut asupra colegilor din cadrul instanței un impact negativ, aspect confirmat de martora L. M., asistent judiciar, care a declarat că nu i s-a adus nicio jignire în mod direct ci doar a fost o "situație mai neplăcută". De asemenea, martora I. L., grefierul de ședință, a declarat că după incidentul din data de 22 aprilie 2013 nu au mai existat astfel de situații.

În aceste condiții, Secția constată că în spătă nu sunt întrunite cumulativ condițiile necesare pentru a se constata existența abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit. c) din Legea nr.303/2004 modificată prin Legea nr.24/2012.

Pentru toate aceste considerente, Secția reține că prin probele administrative în cauză s-a facut dovada îndeplinirii cumulative a elementelor constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și

"Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție, republicată)

completările ulterioare, motiv pentru care, va admite în parte acțiunea disciplinară formulată de I. J. împotriva doamnei J. C. – judecător la T.. De asemenea, va respinge acțiunea disciplinară formulată de I. J. împotriva doamnei J. C. – judecător la T. pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit.c) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ca neîntemeiată.

La individualizarea sancțiunii, aplicată în condițiile art. 100 din Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, Secția va avea în vedere împrejurările, gravitatea concretă precum și consecințele faptei săvârșite de părâta judecător.

De asemenea, Secția va avea în vedere că valoarea socială lezată o reprezintă relațiile sociale referitoare la realizarea activității de justiție, în sensul larg al acestei noțiuni, care presupun, pe lângă organizarea și funcționarea în limitele legii, a organelor judiciare și înfăptuirea corectă a actului de justiție, pe planul raportului juridic de muncă, aceste relații transpunându-se în obligații și îndatoriri profesionale ale judecătorilor, stabilite prin legi și regulamente.

În procesul de apreciere a individualizării sancțiunii nu trebuie pierdute din vedere sau minimalizate consecințele directe, imediate, ale faptelor magistratului, astfel cum au fost reliefate de probele administrative în cauză.

Totodată Secția reține că părâta are grad de judecător de tribunal, nu a mai fost sancționată disciplinar iar pentru activitatea desfașurată a avut calificativul " foarte bine". De asemenea, incidente de felul celor descrise anterior au avut caracter singular și conjunctural și nu s-au mai repetat în activitatea părâtei judecător.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Tinând cont de toate aceste împrejurări care, în mod obiectiv trebuie avute în vedere la individualizarea sancțiunii aplicate, reținând totodată caracterul gradual al angajării răspunderii disciplinare, Secția apreciază că se justifică aplicarea unei sancțiuni care să o atenționeze în sensul evitării unor manifestări susceptibile de a da naștere la intepretări de natură a afecta prestigiului funcției de magistrat, în special și al justiției, în general.

Ca urmare, față de disp.art.100 lit. a) din Legea nr.303/2004, republicată, potrivit căreia sancțiunile ce se pot aplica trebuie să fie proporționale cu gravitatea abaterilor, Secția apreciază că se impune aplicarea sancțiunii "avertismentului".

Văzând și dispozițiile art. 48 și art. 49 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Cu majoritate,

Admite în parte acțiunea disciplinară formulată de I. J. împotriva doamnei J. C. – judecător la T..

În baza art. 100 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aplică doamnei J. C. – judecător la T., sancțiunea disciplinară

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garanțul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

constând în “avertisment” pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a) din același act normativ, astfel cum a fost modificat prin Legea nr.24/2012.

Respinge acțiunea disciplinară formulată de I. J. împotriva doamnei J.C. – judecător la T. pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit.c) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ca neîntemeiată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare la Completul de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică azi, 16 octombrie 2013.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Cu opinie separată în privința sancțiunii disciplinare,

În raport de situația de fapt reținută anterior, în opinie minoritară, apreciem că se impune aplicarea sancțiunii disciplinare constând în „diminuarea indemnizației de încadrare lunare brute cu 20% pe o perioadă de 1 lună”, pentru următoarele considerente:

La individualizarea sancțiunii, trebuie avute în vedere împrejurările, gravitatea concretă și consecințele faptelor săvârșite de pârâta judecător J.C..

Într-adevăr, nu trebuie pierdute din vedere sau minimalizate consecințele directe, imediate ale faptelor magistratului, astfel cum au reliefate de probatorul administrat în cauză, însă acestea urmează să fie apreciate și în raport de circumstanțele reale și personale ale pârâtei judecător.

În egală măsură, la aprecierea sancțiunii, reprezentarea faptelor ce constituie abateri disciplinare, este relevantă.

Mai mult decât atât, pentru a se realiza rolul educativ și preventiv al demersului disciplinar este nevoie ca sancțiunea aplicată să fie dozată corect în scopul realizării unei corelări juste cu fapta săvârșită .

Astfel, din probele administrate se reține că atitudinea și comportamentul pârâtei din sala de ședință au fost de natură a genera suspiciuni publice referitoare la probitatea profesională și morală a acesteia din perspectiva capacitatei de a conduce ședința de judecată cu respectarea solemnității cerute de lege. Dovadă în acest sens sunt chiar sesizările

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

înregistrate în cursul zilei de 22 aprilie 2013 la T., sesizări formulate atât de justițiabili cât și de reprezentanți ai presei.

În acest context, atitudinea adoptată de părăță în data de 22 aprilie 2013 a fost de natură a crea premisele unei îndoieri rezonabile cu privire la comportamentul profesional și profilul moral al magistratului chemat să înfăptuiască actul de justiție.

În plus, modul în care părăta judecător J. C. s-a manifestat trebuie examinat și din perspectiva problemei lipsei de încredere cu care se confruntă sistemul judiciar de foarte multă vreme, de natură a-i afecta grav autoritatea și aparența de imparțialitate. Or, în mod evident, un judecător cunoaște mai bine ca oricine riscurile pe care le prezintă adoptarea unui comportament de natură a avea un impact negativ asupra prestigiului justiției și, implicit, asupra bunei desfășurări a actului de justiție.

Raportat la segmentul de activitate pe care îl presupune înfăptuirea actului de justiție, etalonul ar trebui să fie cel al „magistratului diligent” care acționează cu grijă față de interesul public de înfăptuire a justiției și de apărare a intereselor generale ale societății, care își subordonează comportarea sa exigentelor ce decurg din îndatoririle profesionale și normele deontologice pe care trebuie să le respecte.

În aceste condiții, ținând cont de împrejurările săvârșirii faptei și consecințele acesteia, apreciem că se justifică aplicarea unei sancțiuni mai aspre, de natură a o atenționa cu privire la conduită viitoare în cadrul instanței și în procesul de administrare a actului de justiție.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

În consecință, față de urmările concrete produse și anume crearea unei suspiciuni publice cu privire la comportamentul profesional al părâtei judecător și față de disp.art.100 din Legea nr.303/2004, republicată, potrivit căreia sancțiunile ce se pot aplica trebuie să fie proporționale cu gravitatea abaterilor, apreciem că se impune aplicarea sancțiunii disciplinare constând în „diminuarea indemnizației de încadrare lunare brute cu 20% pe o perioadă de 1 lună” pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.a) din Legea nr.303/2004 privind statului judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, în forma ulterioară intrării în vigoare a Legii nr.24/2012.

LUMEA JUSTIȚIEI